

Kas īsti ir Dievs?

Ār nAthair, atá ar neamh...

Vai šai sašķeltajai pasaulei, kurā dzīvojam, ir cerība? Vai ir atbilde uz pieaugošo vientulību un izolētības sajūtu, ko piedzīvo tik daudzi?

Ir pagājuši gandrīz 1600 gadi, kopš Patriks staigāja pa šīm zemēm. Arī toreiz Īrija bija sašķelta. Patriks pats piedzīvoja vientulību un izolāciju, kad viņu pirmoreiz atveda šeit, paverdzinātu un aizvestu pret savu gribu.

Mēs varam iztēloties viņa atsvešinātības sajūtu: izrauts no savas ģimenes un dzimtenes, visi sakari ar mājām brutāli sarauti – un tas ilga gadiem ilgi.

Bet pārsteidzošā kārtā, pēc tam, kad viņam izdevās aizbēgt un atgriezties pie savas ģimenes, Patriks atgriezās šajos krastos, lai būtu kopā ar šiem cilvēkiem. Kaut kas bija mainījies viņa vientulības sajūtu un skatījumu uz cilvēkiem, kas bija ap viņu. Viņš bija atradis piederības noslēpumu.

Lietus izmirkušajos laukos, dziļā vientulībā, viņš atrada piederību, kas bija dziļāka, nekā viņš jebkad bija iedomājies: “Tāpēc es no visas sirds pievērsos savam Kungam Dievam... Viņš mani pasargāja un mierināja, tāpat kā tēvs mierina savu dēlu.”

Cik bagātīgs piederības apraksts: “tāpat kā tēvs mierina savu dēlu”

Risinājums toreiz ir arī risinājums tagad. Mēs tikām radīti, lai pazītu Dievu un piederētu Viņam. Šī ir piederība, kas atrodas zem visām mūsu citām ilgām pēc piederības. Mūsu visdziļākās ilgas pēc piederības atrod savu piepildījumu Viņā. Pazīt Viņu un zināt, ka Viņš mūs dziļi mīl, ka neatkarīgi no tā, kas ir noticis vai notiks, mēs piederam Viņam – tas mūs sagatavo stāties pretī visam pārējam.

Tu vari piederēt Dievam. Mēs visi esam dzimuši dabiskā atšķirtībā no Dieva, bet, tāpat kā Patriks, mēs varam atgriezties pie Dieva un atrast dziļu pieņemšanu un piederību caur Jēzu Kristu.

Kad mēs piederam Dievam, mēs atrodam sevi jaunā kopienā – kopienā, kas apvieno cilvēkus no dažādām vidēm, kultūrām un stāstiem. Tie ir cilvēki, kas ir piedzīvojuši Jēzus Kristus Labās vēsts pārveidojošo spēku. Tā ne tikai pārveido mūs individuāli, bet dara mūs par Dieva ģimenes locekļiem – Kristū mēs kļūstam brāļi un māsas. Tieši to Patriks sāka redzēt piepildāmie šeit.

Dieva jaunā kopiena ir kā debesu priekšpostenis – vieta, kur pasaules salauztība tiek dziedināta, un vieta, kur jebkurš, neatkarīgi no izcelsmes, kultūras vai pagātnes, var atrast piederību Kristū.

Pasaule ir pilna vientulības, bet šeit ir vieta, kur tu vari piederēt. Šeit ir cilvēki, kurus Dievs ir aicinājis nest vienam otra nastas, mīlēt vienam otru, pieņemt vienam otru, lūgties vienam par otru.

Patrika prieks bija **“daudzie tūkstoši manu brāļu un māsu”**, un, uzticoties Kristum, tu vari piederēt šai ģimenei arī.